

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 313.

Femte Session.

98de Møde.

Tirsdagen den 28de Februar.

(Fors.)

J. M. Hansen (fortsat): Man frygter for, at Sjælesørgernes Omhu skulde tabe sig, naar man gav Frihed for Beboerne til at søge til den Mand, i hvem de ere overbeviste om at finde den bedste Sjælesørg, og paa den anden Side finder man, at det ikke staaer bedre til med Sjælesørgernes Omhu, end at en lille Forøgelse af en saadan Byrde som denne, at befordre sig selv, skulde kunne bringe et andet Forhold tilstede. At deres Forpligtelse som Embedsmænd og som Beboere af Communen ved enkelte Leiligheder kunde tænkes at komme i nogen Strid sammen, det maa indrømmes. Det kan tænkes, at de som Communebeboere vare fraværende med Heste og Vogn paa en Tid, hvor de kunde komme til at skulle bruge dem som Embedsmænd; men i den Henseende er jo Præstens Stilling ikke anderledes end samtlige øvrige Beboeres i Communen. En Beboer i Communen kan jo ogsaa som Communebeboer være beordret til at udføre et eller andet Arbejde til samme Tid, som det er absolut fornødent for ham at faae Præsten eller Lægen tilstede. Det er af det Slags Collissioner i Livet, som jeg ikke ser, at Præsterne skulde være mere frie for end andre Mænd i Landet, og en saadan Collission kan enhver Mand komme i, i hvilken som helst Stilling han end er i Livet. Da maa man hjælpe sig, som man ved alle saadanne Leiligheder hjælper sig, paa bedste Maade, og vore Præster ere neppe saa indskrænkede i Opsatteleseerne, at de skulde være raadvillede ved saadanne Leiligheder med Hensyn til, hvorledes

de bedst kunne komme ud af det. Jeg troer ikke, at de staae tilbage deri for alle Landets øvrige Beboere. Jeg kan virkelig ikke see noget Betænkeligt deri, og det glæder mig ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Wallentin) sluttede sin Skildring af de fordærlige Følger, det vilde have, naar man formindskede Embederne saaledes, at man ikke fik dygtige Folk til at besørge dem, med at sige, at det vilde han naturligtvis ikke give Anvendelse paa denne lille Lov. Da jeg hørte dette, begreb jeg ikke, hvorfor han havde givet os denne Skildring; men jeg blev ganske glad, fordi jeg hørte, at han ikke vilde anvende den Grund paa nærværende Lovforslag. Jeg troer heller ikke, at Thingets Fleertal vil modsætte sig det, og jeg haaber derfor, at det vil komme til at gaae videre.

Sberkefsen: Det er med Hensyn til en Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de Valgkreds (P. Hansen), at jeg har begjært Ordet. Han sagde nemlig, at det var en Inconsequents af mig, at jeg ikke vilde stemme for Loven, naar den udstrakte sig til Alle, men at jeg derimod vilde stemme for den, naar den havde indskrænket sig til dem, der ikke havde Heste og Vogn. Det har jeg ikke sagt; thi i min Egn er det aldrig seet, at en Præst, som har Vogn og Heste, ikke har benyttet disse; men det har den ærede Rigsdagsmand sagt, at det var Tilfældet andre Steder, og det skal jeg ikke modsigge. Det er det, som har ledet mig til at udtale mig saaledes, at, dersom Forslaget havde været stillet paa den Maade, som jeg før nævnte, vilde jeg have stemt for det.

Barfod: Den ærede Forslagsstiller meente, at der var en vis Forbindelse imellem „Sogne-